

bruger det for sin Fornøjelse om Sommeren, sætter det ind i sin Vognport om Vinteren, saa at han altsaa ikke benytter det i de to Vinterkvartaler. Skal han saa betale Skat i den Tid? Jeg ønskede gerne at høre Ministerens Mening derom.

Tvede: Jeg vil meget udtale min Beklagelse af, at det andet høje Ting har lagt en Skat paa Automobiles, som benyttes til Arbejdsbrug og som Drosker. Det er vel blevet sagt, at det kun er en ringe Skat, 2 Kr. aarlig pr. Hestekraft, og at Loven skal revideres om 2 Aar. Men jeg er meget tilbøjelig til at tro, at naar først en saadan Skat er indført, vil det blive ganske overordentlig vanskeligt atter at faa den ud af Loven. Jeg synes ikke, at der har været eller er nogen som helst Grund til at belaste Erhvervet med den Skat. Jeg var blandt de Medlemmer her i Tinget, som under de tidligere Forhandlinger have været imod, at en saadan Skat blev indført, og dette høje Ting har heller ikke accepteret Skatten, og det er mig for saa vidt en Tilfredsstillelse, at det er det andet høje Ting, som har slaaet denne Skat fast for Brugen af Erhvervskøretøjer. Jeg kan i dette Øjeblik ikke se, at der er andet at gøre end at tage Loven. Men jeg vil, efter at denne Skat er paalagt Erhvervskøretøjer, ikke stemme for den.

Finansministeren (Brandes): Jeg tillader mig at sige nogle Ord paa Justitsministerens Vegne, som er fraværende paa Grund af Møde i det andet Ting.

Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, har Regeringens Stilling til dette Lovforslag været den, at man ikke ønskede, at der skulde være nogen som helst Skat eller Afgifter af Motorvogne. Men baade i dette Ting, for saa vidt angaar en Del Motorvogne, og i det andet Ting for alle Motorvognes Vedkommende har man ønsket en saadan Afgift. Jeg er enig med ærede Medlemmer, som have udtalt sig imod dette, og det er ogsaa bekendt for ærede Medlemmer, at Justitsministeren i og for sig er imod denne Skat. Jeg er saa meget mere enig med ærede Medlemmer her, som have udtalt sig imod Skatten, fordi jeg synes, at hvis man vilde gaa til den, maatte man samtidig give en større Frihed end den, der her gives Motorvognene med Hensyn til Kørsel baade ved Dag og Nat.

Min Stilling har jeg tidligere haft Lejlighed til at klargøre i dette høje Ting.

Min Mening om Færdselen med Motorvogne her i Landet er den, at de skulde have Lov til at køre baade naar de ville og hvor de ville, men ganske sikkert ikke, hvordan de ville, og alle de Regler, som i Lovforslaget ere givne til at bestemme dette. Hvordan, har man ogsaa fra Ministeriets Side med Villighed kunnet gaa med til. Men Stemningen er saaledes, at man herhjemme endnu ikke har gjort sig fortrolig med dette Kommunikationsmiddel, man er endnu her i Landet uvillig stemt imod det. Naar Regeringen har kunnet gaa med til dette Forslag, er det, fordi det dog har nogle Fremskridt i Forhold til den nuværende Tilstand. Hvad Skatten angaar, har man ogsaa maattet bøje sig ganske mod Regeringens Villie overfor det samstemmende Ønske her fra Rigsdagens Side; saaledes foreligger i Virkeligheden Sagen. Jeg kan paa Justitsministerens Vegne udtale dette, at han er nærmest enig med de Herrer, der have udtalt sig imod Skatten, men ganske vist skal Loven til Revision inden 1912, og det kan vel anses for en formildende Omstændighed. Jeg er dog nærmest enig med det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Tvede) deri, at har man først faaet denne Afgift eller Skat lagt paa disse Vogne, vil det blive meget vanskeligt for Lovgivningsmagten senere at komme bort fra den, ogsaa fordi det kan være, at Vognene blive, hvad man kalder et godt Skatteobjekt i den Forstand, at jo mere Udbredelse de faa, desto mere vil Skatten indbringe. Men samtidig maa jeg rigtignok sige, at naar man vedblivende lægger Hindringer i Vejen for Kørselen, er der ikke megen Mulighed for at faa meget ind af Afgiften. Man hemmer den frie Udvikling samtidig med, at man ønsker Skatten.

At komme ind paa de enkelte Bemærkninger, der ere gjort overfor Lovforslaget, har jeg saa meget mindre Anledning til, som den højtærede Justitsminister nu er kommen til Stede, og han nærmest er kaldet til at tage Forhandlingerne op om de enkelte Bestemmelser. Kun tør jeg maaske sige til det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen), at jeg tror ikke, at den Bestemmelse, som vedrører Afgiftens Opkrævelse, er saa uklar, som han vil gøre den til. Benyttelsen af Vognen foranlediger Afgiften. Naar en Mand i et Kvartal har benyttet sin Vogn, skal han betale Afgift af den, selv om han ikke har benyttet den i hele Kvartalet. Det er det, der staar i anden Del af første Punktum af et Stykke i § 34, som begynder saaledes: „afgiftspligtig Benyttelse i nogen Tid